

Άρθρο 5

1. Αν το Συμβούλιο δεν εγκρίνει εντός δύο μηνών την πρόταση για συντονισμένες ενέργειες, τα κράτη μέλη μπορούν να εφαρμόσουν εθνικά αντίμετρα μονομερώς ή συλλογικά εφόσον το απαιτεί η κατάσταση.
2. Εντούτοις, τα κράτη μέλη μπορούν, όταν υπάρχει επείγουσα ανάγκη, να λάβουν τα απαραίτητα εθνικά αντίμετρα σε προσωρινή βάση, ακόμη και εντός της περιόδου των δύο μηνών που αναφέρεται στην παράγραφο 1.
3. Τα εθνικά αντίμετρα που λαμβάνονται βάσει του άρθρου αυτού, κοινοποιούνται αμέσως στην Επιτροπή και στα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 6

Κατά την περίοδο εφαρμογής του αντίμετρου, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή, πραγματοποιούν μεταξύ τους διαβουλεύσεις, σύμφωνα με τη διαδικασία που καθορίζεται στην απόφαση 77/587/ΕΟΚ, κάθε τρεις μήνες ή νωρίτερα αν παρουσιαστεί ανάγκη, προκειμένου να εξετάζουν τα αποτελέσματα του ισχύοντος αντίμετρου.

Άρθρο 7

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιουλίου 1986.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου για την εφαρμογή της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στις θαλάσσιες μεταφορές

(85/C 212/03)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και ιδίως το άρθρο 84 παράγραφος 2,

το σχέδιο κανονισμού που υποβλήθηκε από την Επιτροπή,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής,

Εκτιμώντας:

ότι στην Κοινότητα, ή αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν έχει ακόμα εφαρμοστεί στις θαλάσσιες μεταφορές,

ότι η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών μεταξύ κρατών μελών προβλέπεται από το άρθρο 3 της συνθήκης σαν ένας από τους τομείς δράσης της Κοινότητας,

ότι σύμφωνα με το άρθρο 61 της συνθήκης η ελεύθερη κυκλοφορία στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών πρέπει να διέπεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου περί μεταφορών,

ότι η εφαρμογή της αρχής αυτής στην Κοινότητα αποτελεί επίσης αναγκαία προϋπόθεση, για την αποτελεσματική σε σχέση με τις τρίτες χώρες επιδίωξη μιας πολιτικής, που να αποσκοπεί στην κατά το μεγαλύτερο δυνατό βαθμό διατήρηση της συνεχούς εφαρμογής των εμπορικών αρχών στις θαλάσσιες μεταφορές,

ότι ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 954/79 του Συμβουλίου, (1) διατηρεί, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο των conferences την

ανταγωνιστική πρόσβαση στο μέρος εκείνο των τακτικών θαλάσσιων μεταφορών, που δεν περιορίζεται διά συμβατικών υποχρεώσεων στις εθνικές ναυτιλιακές εταιρείες τακτικών γραμμών των τρίτων χωρών, βάσει της συμβάσεως των Ηνωμένων Εθνών για τον κώδικα συμπεριφοράς των conferences τακτικών γραμμών, όταν αυτός θα έχει επικυρωθεί από τα κράτη μέλη,

ότι δεδομένου ότι ο κώδικας συμπεριφοράς δεν έχει ακόμη επικυρωθεί από όλα τα κράτη μέλη, καθώς και το ότι ορισμένες τρίτες χώρες δεν φαίνονται πρόθυμες να τον επικυρώσουν, ο κώδικας δεν εφαρμόζεται ακόμη στο σύνολο των κοινοτικών μεταφορών και ούτε φαίνεται πιθανή η εφαρμογή του στο μέλλον σε ορισμένες από αυτές,

ότι ο κώδικας συμπεριφοράς εφαρμόζεται μόνο στις conferences τακτικών γραμμών και στο φορτίο που μεταφέρεται από τα μέλη τους, και όχι σε ανεξάρτητες εταιρείες ούτε σε εταιρείες που πραγματοποιούν θαλάσσιες μεταφορές ή ανήκουν στο χώρο της ελεύθερης ναυτιλίας, (Bulk or tramp shipping) όπου η Κοινότητα έχει σαν σκοπό τη διατήρηση ενός καθεστώτος ελεύθερου και θεμιτού ανταγωνισμού,

ότι οι πλοιοκτήτες της Κοινότητας αντιμετωπίζουν ολοένα περισσότερους περιορισμούς, που επιβάλλονται από τις τρίτες χώρες, επί της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών σε πλοιοκτήτες εγκατεστημένων στη δική τους χώρα, σε άλλα κράτη μέλη ή στις ενδιαφερομένες τρίτες χώρες, και που μπορούν να έχουν επιζήμια αποτελέσματα για το σύνολο των κοινοτικών μεταφορών,

ότι ορισμένοι από τους προαναφερθέντες περιορισμούς, είναι ενσωματωμένοι σε διμερείς συμφωνίες μεταξύ τρίτων χωρών και ορισμένων κρατών μελών, ενώ άλλοι περιορισμοί, όπως εκείνοι που αφορούν τις θαλάσσιες μεταφορές μεταξύ λιμένων της ίδιας χώρας, καλύπτονται από παρόμοιες νομοθετικές διατάξεις ή από τη διοικητική πρακτική ορισμένων κρατών μελών,

ότι συνεπώς η αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών, θα πρέπει τώρα να εφαρμοστεί στις θαλάσσιες μεταφορές προκειμένου να καταργηθούν προοδευτικά οι υπάρχοντες περιορισμοί και να αποφευχθεί η καθιέρωση νέων περιορισμών στην Κοινότητα,

(1) ΕΕ αριθ. L 121, της 17. 5. 1979, σ. 1.

ότι πρέπει να προβλεφθεί εύλογη μεταβατική περίοδος, ανάλογα με τον τύπο μεταφοράς,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

1. Οι περιορισμοί στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών στο εσωτερικό της Κοινότητας θα καταργηθούν το αργότερο την 1η Ιουλίου 1986 έναντι των υπηκόων των κρατών μελών, που είναι εγκατεστημένοι σε κάποιο κράτος της Κοινότητας, άλλο από το κράτος του οποίου είναι υπήκοος ο αποδέκτης των υπηρεσιών αυτών.

2. Στην περίπτωση όμως, των υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών, που καθορίζονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1, οι περιορισμοί που ίσχυαν πριν από την 1η Ιουλίου 1986 αυτοί μπορούν να διατηρηθούν, αλλά, θα καταργηθούν προοδευτικά κατά τη διάρκεια περιόδου, που θα τελειώσει πέντε χρόνια μετά τη θέσπιση του παρόντος κανονισμού και, στην περίπτωση της ακτοπλοΐας, δέκα χρόνια μετά τη θέσπιση του παρόντος κανονισμού.

Εν τούτοις, στη περίπτωση ακτοπλοΐας μεταξύ καθορισμένων περιοχών, αυτή η δεκαετής περίοδος, δεν εφαρμόζεται όπου η εφαρμογή της θα προκαλούσε ιδιαίτερες δυσκολίες. Στις περιπτώσεις αυτές, τα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη πληροφορούν την Επιτροπή και η Επιτροπή, πριν από τη λήξη του δεκάτου χρόνου μετά την θέσπιση του παρόντος κανονισμού, θα παρουσιάζει ειδικές προτάσεις, που θα λαμβάνουν υπόψη αυτές τις δυσκολίες για τη προοδευτική κατάργηση των σχετικών περιορισμών.

Άρθρο 2

Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού:

- η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών, περιλαμβάνει την παροχή υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών, που πραγματοποιούνται μεταξύ κράτους μέλους και τρίτης χώρας,
- ως «υπηρεσίες στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών», θεωρούνται οι υπηρεσίες που παρέχονται κανονικά έναντι αμοιβής και που περιλαμβάνουν ιδίως:
 - α) τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων μεταξύ λιμένων οποιουδήποτε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένων των υπερπόντιων εδαφών αυτού του κράτους (ακτοπλοΐα)·
 - β) τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων μεταξύ οποιουδήποτε λιμένα ενός κράτους μέλους και εγκαταστάσεων ή εξεδρών στην υφαλοκρηπίδα αυτού του κράτους μέλους (παροχή προμηθευτικών υπηρεσιών στην ανοικτή θάλασσα (Off-shore))·
 - γ) τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων μεταξύ οποιουδήποτε λιμένα ενός κράτους μέλους και οποιουδήποτε λιμένα ενός άλλου κράτους μέλους (ενδοκοινοτικές θαλάσσιες μεταφορές)·
 - δ) τη θαλάσσια μεταφορά επιβατών ή εμπορευμάτων από ναυτιλιακή εταιρεία, εγκατεστημένη σε κράτος μέλος μεταξύ των λιμένων ενός άλλου κράτους μέλους και εκείνων τρίτης χώρας (παράπλευρες μεταφορές).

Άρθρο 3

1. Οι υπηρεσίες θαλασσιών μεταφορών στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1 παράγραφος 2 είναι οι εξής:

- ακτοπλοΐα,
- παροχή προμηθευτικών υπηρεσιών στην ανοικτή θάλασσα (Off-shore),
- παράπλευρες μεταφορές, όταν η ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα είναι χώρα κρατικού εμπορίου, που αναφέρεται στο παράρτημα ή χώρα με την οποία του συγκεκριμένο κράτος μέλος έχει συνάψει διμερή συμφωνία, που περιορίζει την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών,
- μεταφορά ορισμένων φορτίων που κατακρατούνται συνολικά ή μερικά για να ευνοηθούν τα πλοία με εθνική σημαία.

2. Τα κράτη μέλη, που κάνουν χρήση της δυνατότητας που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2, ανακοινώνουν τις σχετικές διατάξεις στην Επιτροπή, η οποία δημοσιεύει τις κατάλληλες λεπτομέρειες στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 4

Με την επιφύλαξη της εφαρμογής της αρχής της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών, ένα κράτος μέλος μπορεί, αν παραστεί ανάγκη, να επιβάλλει υποχρεώσεις που είναι συνυφασμένες με την έννοια της δημόσιας υπηρεσίας, σαν προϋπόθεση για το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών, προκειμένου να διατηρήσει επαρκείς γραμμές στον τομέα της ακτοπλοΐας, που εξυπηρετεί τη σύνδεση μεταξύ του ηπειρωτικού εδάφους και των νησιών καθώς και μεταξύ των νησιών.

Άρθρο 5

Το Συμβούλιο μπορεί ομόφωνα, και ύστερα από πρόταση της Επιτροπής, να επεκτείνει την ισχύ των διατάξεων του παρόντος κανονισμού σε υπήκοους τρίτης χώρας, που παρέχουν υπηρεσίες στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών και είναι εγκατεστημένοι στην Κοινότητα.

Άρθρο 6

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της συνθήκης ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, σχετικά με το δικαίωμα εγκατάστασης, το πρόσωπο που παρέχει υπηρεσίες στον τομέα των θαλασσιών μεταφορών, δύναται, για το σκοπό αυτό, να ασκήσει προσωρινά τη δραστηριότητά του στο κράτος παροχής των υπηρεσιών υπό τους ίδιους όρους, που επιβάλλονται από το κράτος αυτό στους υπηκόους του.

Άρθρο 7

Κατά την μεταβατική περίοδο που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 2 σε ένα κράτος μέλος, το τελευταίο, δεν μπορεί, χωρίς την ομόφωνη έγκριση του Συμβουλίου να καταστήσει τις διάφορες διατάξεις που διέπουν τον τομέα αυτό, κατά τη θέση του κανονισμού σε ισχύ, λιγότερο ευνοϊκές, ως προς την άμεση και έμμεση επίδρασή τους, επί των ναυτιλιακών εταιρειών, που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη, σε σύγκριση με τις ναυτιλιακές εταιρείες που είναι εγκατεστημένες στο κράτος αυτό.

Άρθρο 8

Για το διάστημα που οι περιορισμοί της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών δεν θα έχουν καταργηθεί, κάθε κράτος μέλος εφαρμόζει τους περιορισμούς, χωρίς διάκριση, με βάση την ιθαγένεια ή την κατοικία σε όλα τα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες κατά την έννοια του άρθρου 1 παράγραφος 1.

Άρθρο 9

Οι διατάξεις των άρθρων 55 έως 58 της συνθήκης εφαρμόζονται στα θέματα που καλύπτονται από τον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 10

Τα κράτη μέλη, πριν θεσπίσουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές ή διοικητικές διατάξεις για τη θέση σε εφαρμογή του άρθρου 1 παράγραφος 2 και του άρθρου 4, διαβιβάζονται με την Επιτροπή και της κοινοποιούν όλα τα μέτρα που έχουν κατ' αυτό το τρόπο θεσπισθεί.

Άρθρο 11

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1 Ιουλίου 1986. Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

*BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE**Liste over de i artikel 3 omhandlede statshandelslande**Liste der Staatshandelsländer nach Artikel 3**Πίνακας των χωρών κρατικού εμπορίου που αναφέρονται στο άρθρο 3**List of State-trading countries referred to in Article 3**Liste des pays à commerce d'État visés à l'article 3**Lista dei paesi a commercio di stato di cui all'articolo 3**Lijst der in artikel 3 bedoelde landen met staatshandel*

Bulgarien	Bulgarien	Βουλγαρία	Bulgaria	Bulgarie	Bulgaria	Bulgarije
Polen	Polen	Πολωνία	Poland	Pologne	Polonia	Polen
Rumænien	Rumänien	Ρουμανία	Romania	Roumanie	Romania	Roemenië
Tjekkosllovakiet	Tschechoslowakei	Τσεχοσλοβακία	Czechoslovakia	Tchécoslovaquie	Cecoslovacchia	Tsjechoslowakije
USSR	UdSSR	ΕΣΣΔ	USSR	Union soviétique	URSS	USSR
Tyske demokratiske Republik	Deutsche Demokratische Republik	Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας	German Democratic Republic	République démocratique allemande	Repubblica democratica tedesca	Duits Democratische Republiek
Folkerepublikken Kina	Volksrepublik China	Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας	People's Republic of China	République populaire de Chine	Repubblica popolare cinese	Volksrepubliek China
Vietnam	Vietnam	Βιετνάμ	Vietnam	Viêt-nam	Vietnam	Viëtnam